

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Izaiáš 53:1-3 ¹Kdo by jen uvěřil zprávě, kterou jsme slyšeli? A při kom se zjevila Hospodinova paže? ²Vyrostl před ním jako výhonek a jako kořen z vyprahlé země. Neměl vzezření ani důstojnost, abychom na něho hleděli s úctou, ani vzhled, abychom po něm toužili. ³Opovržený a lidmi zavržený, muž bolestí, který znal nemoci; jako někdo, před nímž člověk skryje tvář -- všemi opovržený, takže jsme si ho nevážili.

These words do not mean that Christ was unattractive in person. In the eyes of the Jews, Christ had no beauty that they should desire Him. They looked for a Messiah who would come with outward display and worldly glory, one who would do great things for the Jewish nation... 4BC 1147.2

4BC – Biblický komentář, 4. svazek 1147.2 Tato slova neznamenaí, že by Kristus byl nepřitažlivou osobou. V očích Židů neměl Kristus žádnou krásu, pro kterou by po Ném toužili. Očekávali Mesiáše, který přijde s vnější okázalostí a světskou slávou, takového, který pro židovský národ vykoná velké věci...

For more than a thousand years the Jewish people had awaited the Saviour's coming. Upon this event they had rested their brightest hopes. In song and prophecy, in temple rite and household prayer, they had enshrined His name. And yet at His coming they knew Him not. The Beloved of heaven was to them "as a root out of a dry ground;" He had "no form nor comeliness;" and they saw in Him no beauty that they should desire Him. "He came unto His own, and His own received Him not." Isaiah 53:2; John 1:11. DA 27.1

DA – Touha věků 27.1 Židovský národ očekával příchod Spasitele více než tisíc let. Do této události vkládal své největší naděje. Vzáývali Spasitelovo jméno v písních a proroctvích, při chrámových obřadech i domácích bohoslužbách. Když však přišel, nepoznali Ho. Byl pro ně **Izajáš 53,2** "jako kořen z vyprahlé země", "neměl vzezření ani důstojnost", neviděli v něm žádnou krásu, nevěděli, proč by po Ném měli toužit. **Jan 1,11** "Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali." (srv. TV 15.1)

The words which the priests and rabbis so much desired to hear, that Jesus would now restore the kingdom to Israel, had not been spoken. For such a king they had been waiting and watching; such a king they were ready to receive. But one who sought to establish in their hearts a kingdom of righteousness and peace, they would not accept. DA 138.3

DA – Touha věků 138.3 Slova o tom, že Ježíš nyní obnoví izraelské království, která kněží a rabíni tak toužili slyšet, nezazněla. Takového krále čekali a vyhlíželi, takového krále byli připraveni uznat. Ale toho, kdo chtěl zřídít království spravedlnosti a pokoje v jejich srdcích, přijmout nechtěli. (srv. TV 83.7)

It was not simply the absence of outward glory in His life that led the Jews to reject Jesus. He was the embodiment of purity, and they were impure. He dwelt among men an example of spotless integrity. His blameless life flashed light upon their hearts. His sincerity revealed their insincerity. It made manifest the hollowness of their pretentious piety, and discovered iniquity to them in its odious character. Such a light was unwelcome. DA 243.1

DA – Touha věků 243.1 Židé nezavrhovali Ježíše jen proto, že se v Jeho životě neprojevovala vnější sláva. Byl ztělesněním čistoty, a oni byli nečistí. Žil mezi lidmi jako vzor naprosté neposkvrněnosti. Jeho bezúhonný život odhaloval jejich srdce. Jeho upřímnost dávala vyniknout jejich neupřímnosti. Odkrývala prázdnotu jejich předstírané zbožnosti a odhalovala nepravosti v jejich ohavné podobě. Takové světlo nebylo vítané. (srv. TV 151.1)

Jan 1:9-11 ⁹Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka, to přicházelo na svět. ¹⁰Na světě byl, svět skrze něj vznikl, a svět ho nepoznal. ¹¹Přišel do svého vlastního, a jeho vlastní ho nepřijali.

It was the purity of our Saviour's life that provoked the wrath of Satan. That life was the light of the world, and revealed the hidden depravity in the hearts of men. It was the holiness of Christ that stirred up against Him the fiercest passions of falsehearted professors of godliness. Christ came not with the wealth and honors of earth, yet the works which He wrought showed Him to possess power greater than that of any human prince. The Jews looked for the Messiah to break the oppressor's yoke, yet they cherished the sins that had bound it upon their necks. Had Christ cloaked their sins and applauded their piety, they would have accepted Him as their king; but they would not bear His fearless rebuke of their vices. The loveliness of a character in which benevolence, purity, and holiness reigned supreme, which entertained no hatred except for sin, they despised. Thus it has been in every age of the world. The light from heaven brings condemnation on all who refuse to walk in it. When rebuked by the example of those who hate sin, hypocrites will become agents of Satan to harass and persecute the faithful. "All that will live godly in Christ Jesus shall suffer persecution." 2 Timothy 3:12. PP 607.5

PP – Patriarchové a proroci 607.5 Byl to právě čistý život našeho Spasitele, který vyvolával satanův hněv. Kristův život byl světlem světa a odhaloval skrytou zkaženost v lidských srdcích. Kristova svatost proti Němu popouzela nejdivočejší vášně falešných vyznavačů zbožnosti. Kristus na zemi nepřišel obklopen bohatstvím a počtami tohoto světa, svými skutky však dokázal, že má větší moc než kterýkoliv lidský vládce. Židé vzhlíželi k Mesiášovi s vírou, že zlomí okovy jejich utlačovatelů; sami si však hýčkali hříchy, jež je do těchto okovů spoutaly. Kdyby Kristus zakryl jejich hříchy a pochválil je za jejich zbožnost, byli by Ho přijali za svého krále. Nemohli však snést, jak jim neohroženě vytýkal jejich neřesti. Pohrdli krásou charakteru, jenž se vyznačoval především laskavostí, čistotou a svatostí, a který nechoval žádnou nenávist kromě té k hříchu. Tak tomu bylo na světě v každé době. Světlo z nebe přináší odsouzení všem, kdo v něm odmítají kráčet. Příklad těch, kteří nenávidí hřích, je výtka pokrytcům, ti se pak stávají nástroji satanovými a obtěžují a pronásledují věrné. **2. Timoteovi 3,12** "Všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, budou pronásledováni." (srv. PP 456.5)

Jan 7:7b ...mne však [svět] nenávidí, protože já o něm svědčím, že jeho skutky jsou zlé.

The life of Christ was made one long scene of conflict. Satan stirred up the evil hearts of men, and set envy and prejudice at work against the Son of God, the Saviour of the world. He caused men to question and to doubt the word, works, and mission of Christ. ST April 25, 1895, par. 4

ST – časopis Znamení doby, 25. dubna 1895, odst. 4 Kristův život se stal dějištěm dlouhého a vleklého zápasu. Proti Božímu Synu, Spasiteli světa, Satan podněcoval zlá srdce lidí a vyvolával v nich závist a předsudky. Vedl je k tomu, aby zpochybňovali Kristova slova, skutky a poslání.

Oh, how Christ longed to open to Israel the precious treasures of the truth! But such was their spiritual blindness that it was impossible to reveal to them the truths relating to His kingdom. They clung to their creed and their useless ceremonies when the truth of Heaven awaited their acceptance. DA 241.4

DA – Touha věků 241.4 Kristus Izraeli toužil otevřít vzácné poklady pravdy. Jejich duchovní zaslepenost Mu však nedovolila zjevit jim pravdu o svém království. Nabízelo se jim nebeské světlo, oni však stále lpěli na svém vyznání a na zbytečných obřadech. (srv. TV 150.2)

The Pharisees were not blindly opposing the doctrines of Christ; for the truth made deep impressions upon their minds; but they resisted truth, and went contrary to their convictions, closing their eyes lest they should see, hardening the heart, lest they should perceive, and be converted, and Christ should heal them (The Review and Herald, October 18, 1892). 5BC 1120.9

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1120.9 Farizeové vůči Kristovu učení nebyli ve slepé opozici, protože pravda na jejich mysl hluboce zapůsobila. Oni se však proti ní stavěli a jednali v rozporu se svým přesvědčením. Zavírali své oči, aby neviděli, zatvrzovali svá srdce, aby nemohli pochopit, aby se neobrátili a Kristus je neuzdravil (The Review and Herald, 18. října 1892).

He had given them every possible proof that He came forth from God, and made every possible effort to bring them to repentance. He would not be rejected and murdered by His own nation if He could save them from the guilt of such a deed. DA 452.3

DA – Touha věků 452.3 Podal jim všechny možné důkazy o tom, že Ho posílá Bůh, a ze všech sil se snažil přivést je k pokání. Jeho vlastní národ by Jej neodmítl a nezabil, kdyby Ježíši dovolili, aby je před takovým činem ochránil. (srv. TV 288.3)

They saw that their opposition to Him was without excuse, yet their murderous hatred was not quenched. Fear seized them as they witnessed the convincing power that attended His ministry; but they resisted His appeals, and locked themselves in darkness. DA 213.3

DA – Touha věků 213.3 Poznali, že jejich odpor k Ježíši je naprosto neopodstatněný, ale nedokázali potlačit svoji vražednou nenávist. Děsilo je, když viděli Jeho mocné působení, Jeho výzvam však odolávali a uzavřeli se v temnotě. (srv. TV 133.3)

Jan 5:43-44 ⁴³Já jsem přišel ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mě. Kdyby přišel někdo jiný ve svém vlastním jménu, toho přijmete. ⁴⁴Jak vy můžete uvěřit, když přijímáte slávu jedni od druhých, ale slávu, která je od jediného Boha, nehledáte?

Jesus came by the authority of God, bearing His image, fulfilling His word, and seeking His glory; yet He was not accepted by the leaders in Israel; but when others should come, assuming the character of Christ, but actuated by their own will and seeking their own glory, they would be received. And why? Because he who is seeking his own glory appeals to the desire for self-exaltation in others.... DA 212.4

DA – Touha věků 212.4 Ježíš přišel z Božího pověření, nesl Boží obraz, naplňoval Boží slovo a hledal Boží slávu. Vůdcové Izraele Jej však nepřijali. Kdyby však přišli jiní ze své vlastní vůle a pro svoji vlastní slávu a vydávali se za Krista, přijali by je. Proč? Protože ten, kdo hledá svůj prospěch, podněcuje touhu po vlastním vyvýšení i v druhých.... (srv. TV 132.5)

Is not the same thing repeated in our day? Are there not many, even religious leaders, who are hardening their hearts against the Holy Spirit, making it impossible for them to recognize the voice of God? Are they not rejecting the word of God, that they may keep their own traditions? DA 213.1

DA – Touha věků 213.1 Neopakuje se to i dnes? Není i dnes velké množství lidí, dokonce i mezi náboženskými představiteli, kteří zatvrzele odmítají působení Ducha svatého a potom nejsou schopni rozpoznat Boží hlas? Neodmítají Boží slovo proto, aby mohli dodržovat své tradice? (srv. TV 132.6)